

புதிய

காக்கைகளும்

பழைய

நரிகளும்

ஏழைகள்

அழகிய
பொத்தகசாலை

2. வேலூர்
கேள்வி.

**புதிய காக்கைகளும்
பழைய நரிகளும்**

பதிப்பு : 2002

விலை : ரூபா 25/-

வெளியீடு : அறிவமுது வெளியீடு

விற்பனை முகவர் :

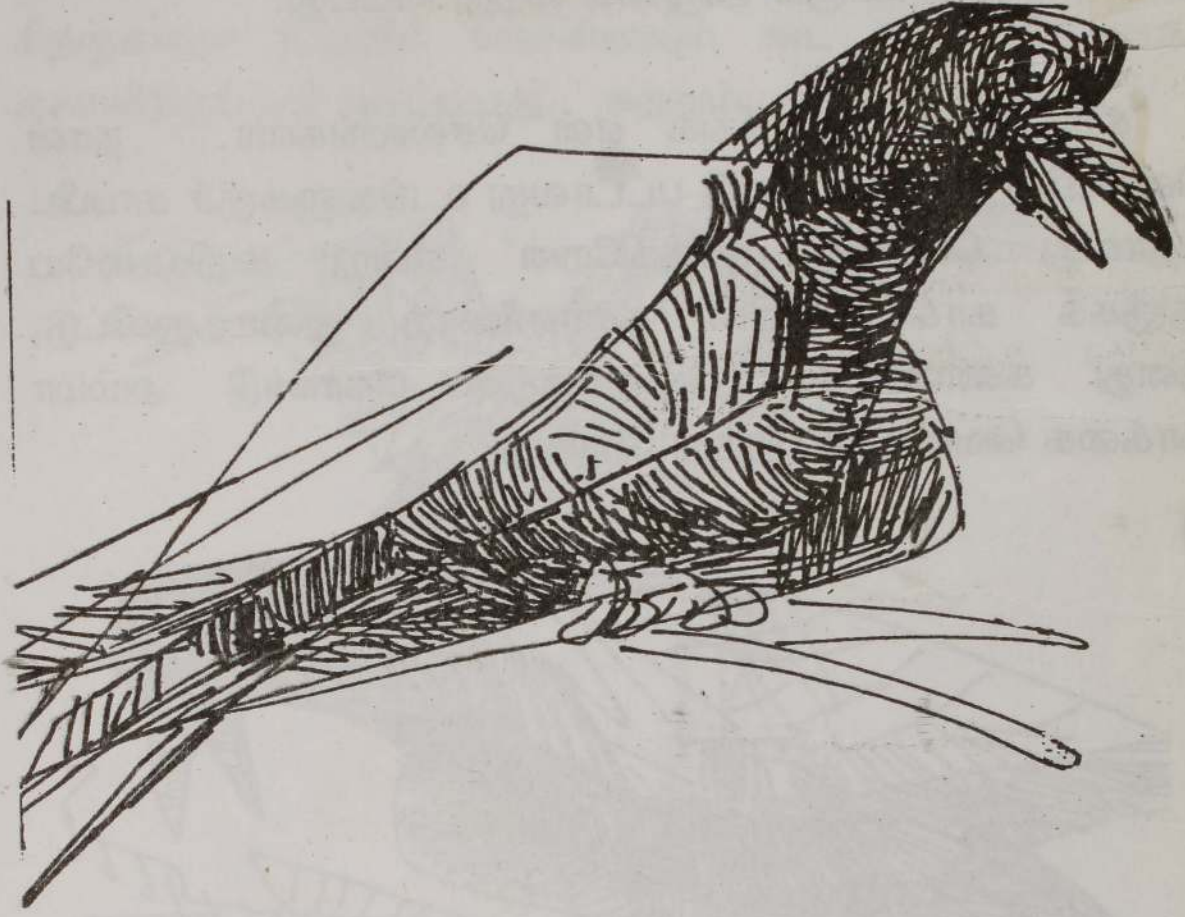
அழகர்
பொத்தகசாலை

பிரதானசாலை,
கிளிநொச்சி.

ஒவியம் : ஆதிமூலம்

அச்சுப்பதிப்பு : ஹரிஹணன் பிறிண்டேர்ஸ்
424, காங்கேசன்துறை சாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

☎ 021-2717

ஒரே ஒரு ஊரிலே ஒரு அம்மா காக்கை இருந்தது.
அதற்கு இரண்டு குஞ்சுக் காக்கைகள்.

பத்து நாட்களாக இடைவிடாமல் மழை. மரங்களை
எல்லாம் சுற்றிச் சுழற்றி அடிக்கும் காற்று வேறு.
அதனால் வெளியில் போய் இரைதேடி வரமுடியாமல்
அம்மா காக்கை தவித்துக் கொண்டிருந்தது.

குஞ்சுக் காக்கைகளுக்கோ நல்ல பசி

“அம்மா! அம்மா! பசி தாங்கலம்மா. மயக்கம் வர்ற மாதிரி இருக்கும்மா” - குஞ்சுக் காக்கைகள் அழுதன. அம்மா காக்கைக்கும் அழகை வந்து விட்டது.

“சரி, சரி... அழாதீங்க என் செல்லங்களா. நான் வெளியில் போய் எப்பாடு பட்டாவது உங்களுக்குச் சாப்பிட ஏதாவது கொண்டு வருகிறேன்” என்று கூறியபடியே குஞ்சுக் காக்கைகளின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு, தனது கண்ணீரையும் துடைத்துக் கொண்டு அம்மா காக்கை வெளியில் பறந்து போனது.

எங்கெங்கோ அலைந்தது. இரை எதுவும் கிடைக்கவில்லை. சோர்ந்து போய் ஒரு பெரிய மரத்தின் கிளையில் வந்து அமர்ந்தது. மூச்சு வாங்கியது. ஈரச் சிறகுகளை உதறிக் கொள்ளவும் கூட சக்தி இல்லாத அளவிற்குப் பசி வாட்டியது. சுற்றும் முற்றும் பார்த்தது.

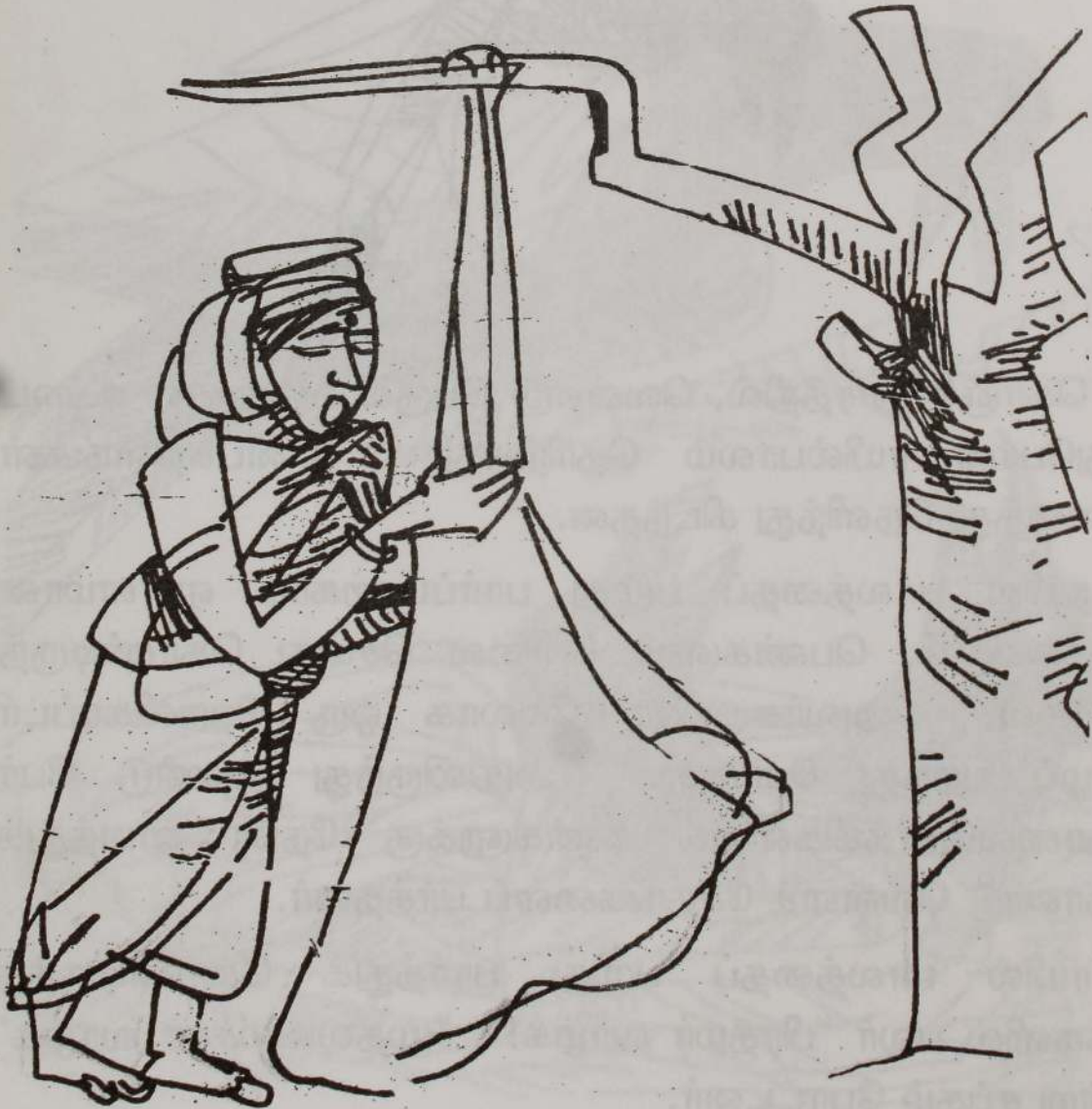
கொஞ்ச தூரத்தில், வெள்ளம் பெருகி வந்ததால் உடைந்துபோன ரயில்பாலம் தெரிந்தது. தண்டவாளங்கள் வளைந்து நெளிந்து கிடந்தன.

ரயில் பாலத்தைப் பழுது பார்ப்பதற்காக ஏராளமான ஆண்களும், பெண்களும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு மேலாக ஒரு ஹெலிகாப்டர் தாழ்ப் பறந்து போனது. அதிலிருந்து இரண்டு பேர் தொலைநோக்கிகளைக் கண்களுக்கு நேரே வைத்துக் கொண்டு வெள்ளச் சேதங்களைப் பார்த்தனர்.

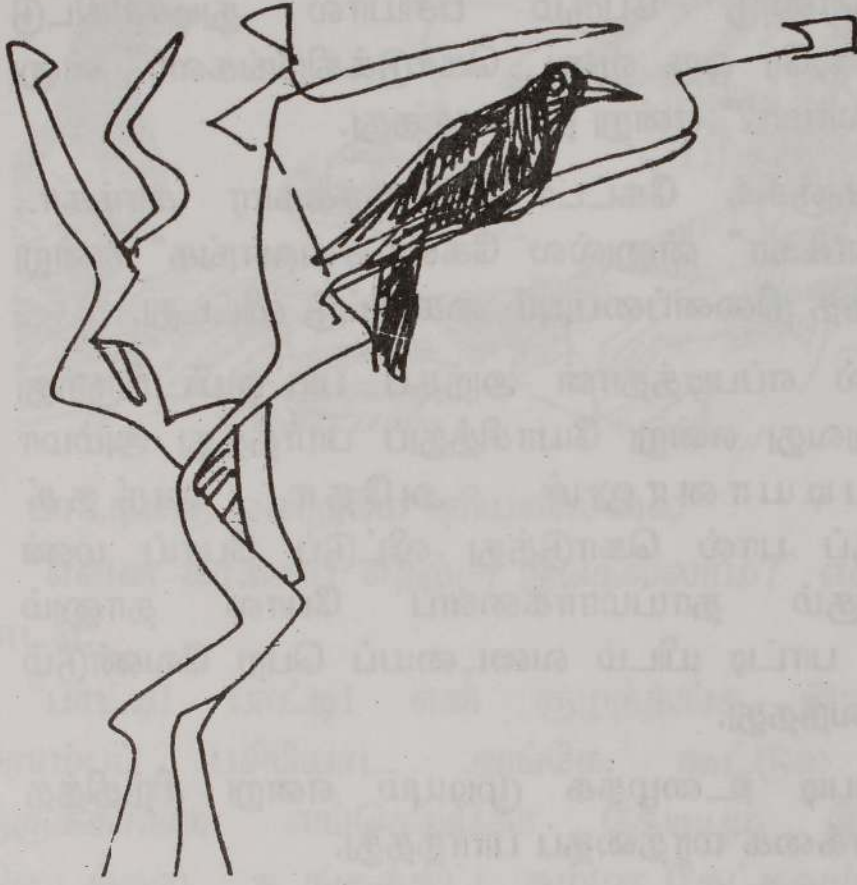
ரயில் பாலத்தைப் பழுது பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்களில் பலர் “பிரதமர் வாழ்க!”, “முதலமைச்சர் வாழ்க” என்று சப்தம் போட்டனர்.

ஹெலிகாப்படர் சப்தத்திலும், மக்கள் போட்ட சப்தத்திலும், மரங்களில் கட்டிய சேலைத் தொட்டில்களிலும் தூங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தைகள் விழித்துக் கொண்டு அழ ஆரம்பித்து விட்டன.

அவர்களைப் பசியாற்றுவதற்காகச் சில அம்மாக்கள் மண்தட்டுகளைக் கீழே போட்டு விட்டு வந்து, குழந்தைகளைத் தூக்கி முத்தம் கொடுத்துவிட்டுப் பால் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அதனைப் பார்த்ததும் அம்மா காக்கைக்குச் சோகம் அதிகரித்தது. தனது குழந்தைகளின் பசியைப் போக்க இரை எதுவும் இன்னும் கிடைக்கவில்லையே என்று வருந்தியபடியே பறக்க நினைத்தது. அந்த நேரம் பார்த்து கமகமவென்று வடைவாசனை ஈரக்காற்றில் மிதந்து வந்தது.

கீழே பார்த்தால், ஒரு வயதான பாட்டி கூடை நிறைய வடைகளோடு வந்து, பக்கத்து மரத்தடியில் உட்கார்ந்தாள்.

அந்த வடைகளில் ஒரே ஒரு வடை கிடைத்தால் கூடப் போதுமே. தன் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்கிவிடலாமே என்று அம்மா காக்கை ஆசைப்பட்டது. ஆனால் அந்த வடையை எப்படிப் பெறுவது என்று யோசித்துப் பார்த்தது.

“பாட்டிதான் ரயில் பாலத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, மெதுவாகப்போய் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒரு வடையை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவிடலாமா?” என்று நினைத்தது.

“சே சே.. அப்புறம் திருட்டுக் காக்கா... திருட்டுக் காக்காந்னுல்ல திட்டுவாங்க. அப்படியெல்லாம் செய்யக் கூடாது” என்று அந்த நினைப்பை வெறுத்து விட்டுவிட்டது.

“சரி, பாட்டியிடமே போய்... “பாட்டி! பாட்டி! என்னோட குழந்தைங்க ரெண்டு பேரும் பசியால துடிச்சிகிட்டு இருக்கிறாங்க. ஒரே ஒரு வடை கொடுக்கிறீங்களா” ன்னு கெஞ்சிக் கேட்கலாமா?” என்று நினைத்தது.

“அப்படிக்கெஞ்சிக் கேட்டா “பிச்சைக்கார காக்கா.. பிச்சைக்காரக் காக்கா” ன்னுல்ல கேலிசெய்வாங்க” என்று கூச்சப்பட்டது அந்த நினைப்பையும் கைவிட்டு விட்டது.

அப்படியானால் எப்படித்தான் அந்தப் பாட்டியிடமிருந்து வடையைப் பெறுவது என்று யோசித்துப் பார்த்தது அம்மா காக்கை. எப்படியானாலும் அதோ அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்து விட்டுப் போய் மண்தட்டுகள் தூக்கும் தாய்மார்களைப் போல தானும் உழைத்துத்தான் பாட்டி யிடம் வடையைப் பெற வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது.

தன்னால் எப்படி உழைக்க முடியும் என்று சிந்தித்தபடியே அம்மா காக்கை மரத்தைப் பார்த்தது.

மரத்தின் கிளைகளில் எல்லாம் காய்ந்த குச்சிகள்

அம்மா காக்கைக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. தாவித் தாவிப் போய் அந்தக் காய்ந்த குச்சிகளை எல்லாம் தனது அலகுகளால் முறித்து முறித்துக் கீழே போட்டது.

பிறகு, கீழே விழுந்த குச்சிகளை எல்லாம் ஓர் இடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. கீழே கிடந்த சின்னச் சின்னக் கொடிகளை எடுத்து குச்சிகளை ஐந்தாறு கட்டுகளாகக் கட்டியது.

ஒவ்வொரு கட்டாகக் கொண்டுபோய் பாட்டியின் பக்கத்தில் வைத்தது.

பாட்டிக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை

“என்ன காக்கா! எதற்கு இதெல்லாம்?” என்று கேட்டாள் பாட்டி.

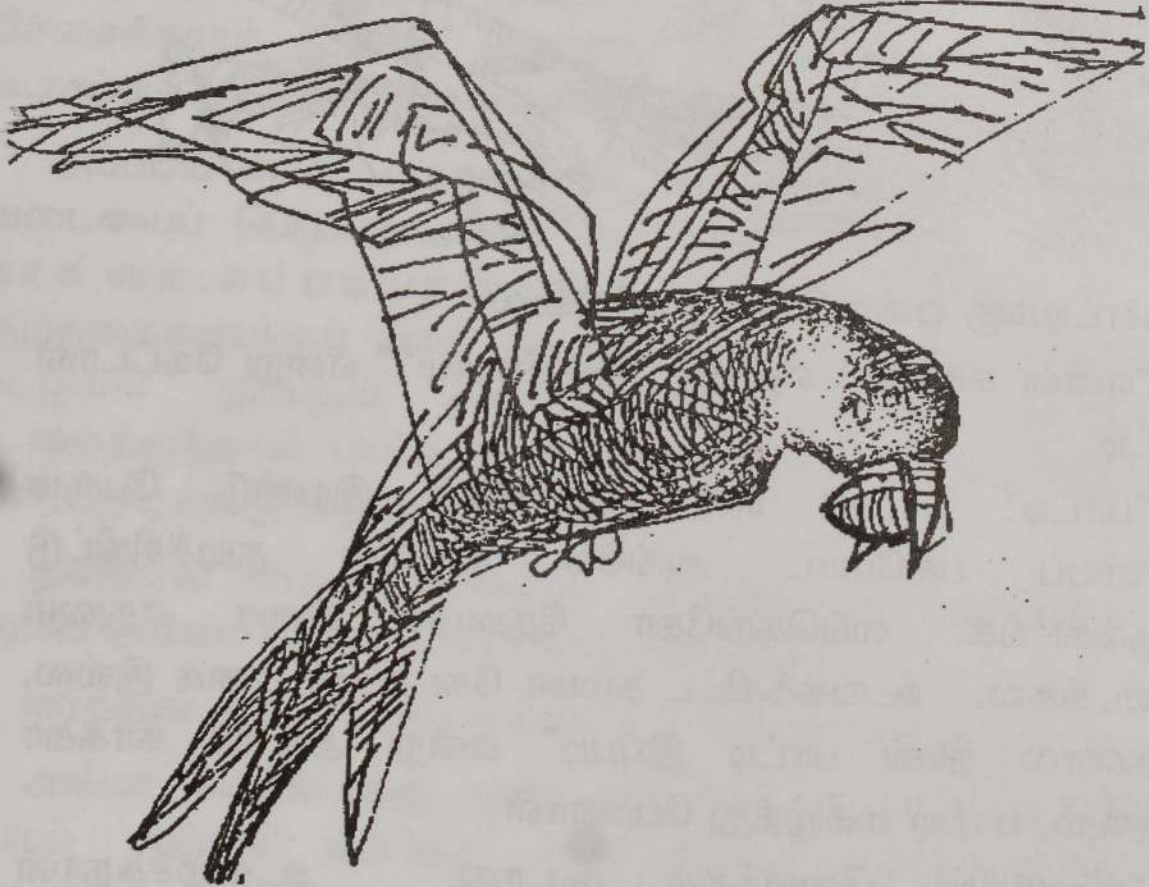
“பாட்டி! பாட்டி! என் குழந்தை இரண்டு பேரும் ரொம்பப் பசியோட அங்கே கூட்டுல துடிச்சிகிட்டு இருக்காங்க. எங்கெங்கோ தேடியும் இரை எதுவும் கிடைக்கல. உங்கக்கிட்ட சும்மா கேட்கவும் மனசு இல்ல. அதனால தான் பாட்டி இப்படி” என்று அம்மா காக்கா கூறவும், பாட்டி மகிழ்ந்து போனாள்.

“ஏமாத்திப் பிழைக்கக் கூடாது. உழைச்சதான் சாப்பிடனுங்கற உன்னோட மனசு எனக்கு ரொம்பவும் பிடிச்சிருக்கு. இந்தா காக்கா! இந்த ரெண்டுவடைய எடுத்துக்கிட்டு போ. ஒரு வடையை நீ தின்னுட்டு, ஒரு வடைய உன்னோட குழந்தைகளுக்கு எடுத்துகிட்டுப்போ” என்று சொல்லி இரண்டு வடையை எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

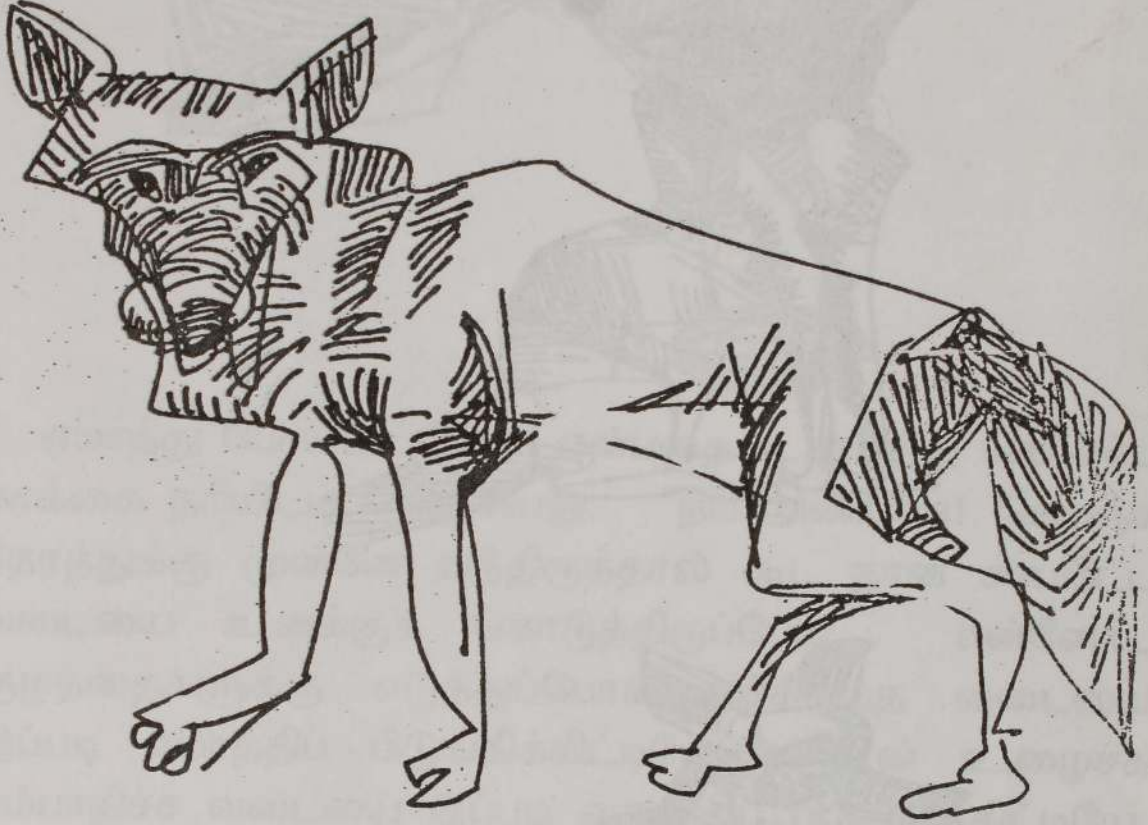
சிரமப்பட்டு இரண்டு வடையையும் அலகுகளால்
கௌவிக் கொண்டு பறந்து போய் ஒரு மரக்கிளையில்
அமர்ந்தது.

பறப்பதற்கே சக்தியற்ற நிலையினில் இருந்த அம்மா
காக்கை ஒரு வடையைக் காலில் வைத்துக் கொண்டது.
ஒரு வடையைப் பசியாறத் தின்றது.

காலில் வைத்திருந்த வடையை வாயில் கௌவிக்
கொண்டு பறக்கத் தொடங்குவதற்காகச் சிறகுகளை
உதறியது.

அந்த நேரம் பார்த்து ஒரு நரி அங்கு வந்தது. வாயில்
வடை வைத்திருக்கும் காக்கையைப் பார்த்தது. அந்த
வடையை எப்படியாவது ஏமாற்றிப் பிடுங்கிக் கொள்ள
வேண்டும் என்று அந்த நரி வாலை ஆட்டியபடி சிந்தித்தது.

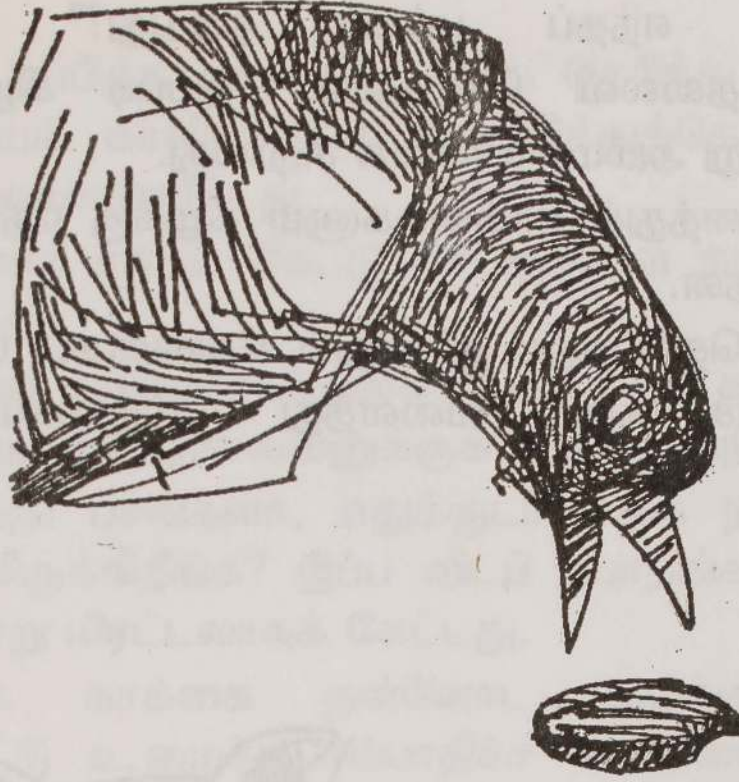

அடுத்த விநாடியில் அம்மா காக்கையைப் பார்த்து, “காக்கா! காக்கா! நீ எவ்வளவு அழகா இருக்கே! பாக்கிறதுக்கு இவ்வளவு அழகா இருக்கிறியே. நீ பாட்டுப் பாடினா இன்னும் எவ்வளவு அழகா இருக்கும்! எங்கே, ஒரே ஒரு பாட்டுப் பாடேன் கேட்கலாம்” என்று நரி கேட்டது.

பாராட்டு வார்த்தைகளில் மயங்கிப்போன அம்மா
காக்கா அவசரப்பட்டு அலகுகளைத் திறந்தது,

வடை கீழே விழுந்து விட்டது. விழுந்த வடையை நரி
உடனே கௌவிக் கொண்டது.

ஏமாந்து போய்விட்டோம் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட காக்கை நரியிடம் கெஞ்சியது. “நரி அண்ணே! கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னே வந்திருந்தால் கூட நான் சாப்பிட்ட வடையை உனக்குக் கொடுத்திருப்பேன். என்னோட குழந்தைகளுக்கு எடுத்துப்போக வச்சிருந்த வடையை இப்படி ஏமாத்திப் பிடுங்கிக்கிட்டியே. நான் உழைச்ச சம்பாதிச்ச வடையை இப்படி ஏமாத்திப் பிடுங்கிக்கிட்டியே. நான் உழைச்ச சம்பாதிச்ச வடையை தயவு செய்து திருப்பிக் கொடுத்துவிடு”.

அம்மா காக்கை இவ்வளவு கெஞ்சிக் கேட்டதையும் பொருட்படுத்தாமல் வடையை எடுத்துக் கொண்டு நரி ஓடத் தொடங்கியது.

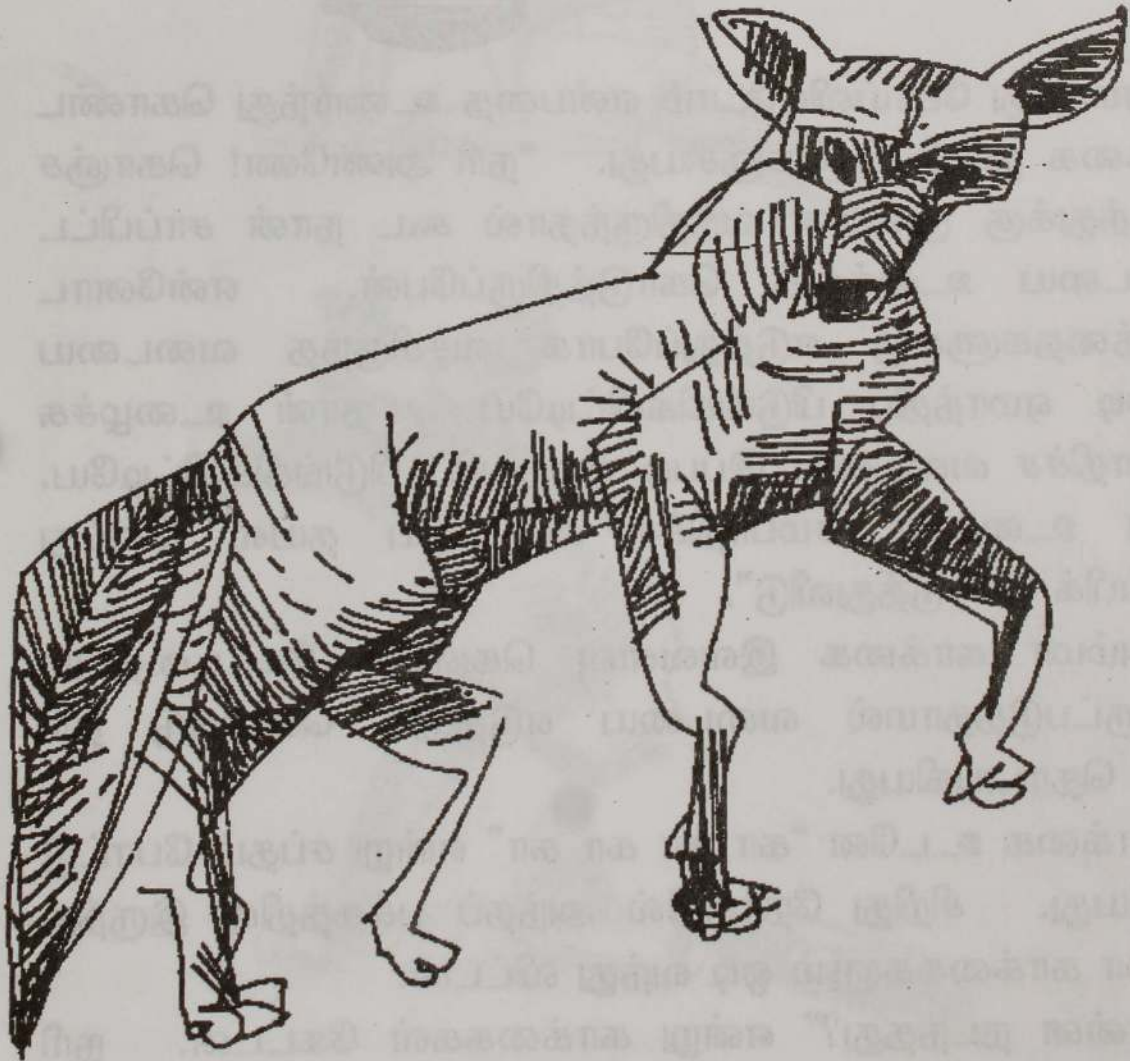
காக்கை உடனே “கா கா கா கா” என்று சப்தம் போட்டு கத்தியது. சிறிது நேரத்தில் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்த எல்லா காக்கைகளும் ஓடி வந்து விட்டன.

“என்ன நடந்தது?” என்று காக்கைகள் கேட்டன. நரி தன்னை ஏமாற்றியது பற்றி அம்மா காக்கை கூறியது.

“அந்த நரி எந்தப் பக்கம் ஓடியது?” என்று காக்கைகளின் தலைவி கேட்கவும், “இப்படி கிழக்குப் பக்கம்தான்” என்று அம்மா காக்கை கூறியது.

உடனே அனைத்துக் காக்கைகளும் கிழக்கு நோக்கிப் பறக்க ஆரம்பித்தன.

நரி ஓடுவது தெரிந்ததும் இன்னும் வேகமாகப் பறந்து போய் அதனைச் சுற்றி வளைத்து முற்றுகையிட்டுக் கொண்டன.

இனி தப்பிக்க முடியாது என்று தெரிந்து கொண்டதும், வடையைக் காலில் போட்டு மிதித்துக்கொண்டு, சப்தம் போட்டு ஊளையிட்டது.

ஊளைச் சத்தம் கேட்டு காட்டிலுள்ள நரிகள் எல்லாம் ஓடிவந்தன.

தங்கள் நரியை முற்றுகையிட்டிருக்கும் காக்கைகளைப் பார்த்ததும் நரித்தலைவனுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

“பொடிப் பசங்களா, எதுக்குடா எங்க நரியைச் சுத்தி வளைச்சிருக்கிறீங்க? இப்ப விடப் போறீங்களா? இல்லை யா? என்று மிரட்டலாகக் கேட்டது.

“எங்க காக்கை தன்னோட குழந்தைகளுக்காகச் சிரமப்பட்டு உழைச்சு சம்பாதிச்ச வடையை உங்க நரி கேவலமான முறையில் இப்படி ஏமாற்றிப் பிடுங்கியிருக்கு. அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கணும். இந்தக் கேவலமான செயலுக்கு மன்னிப்பு கேக்கணும். அப்படி செஞ்சா உங்க நரியை விட்டுவிடுகிறோம்” என்று காக்கைகளின் தலைவி பொறுமையாகக் கூறியது.

“கொடுக்கலேன்னா என்ன செய்வீங்களாம்” நரித்தலைவன் ஏளனமாகக் கேட்டது.

“உங்க நரியை விடமாட்டோம்” காக்கைகளின் தலைவி உறுதியாகக் கூறியது.

அதைக் கேட்டதும் நரித் தலைவனுக்கு கோபம் தாங்க முடியவில்லை. “நரிகளே! இந்தக் காக்கைகளை எல்லாம் சும்மா விடாதீர்கள். கடித்துக் குதறுங்கள்” என்று கட்டளை இட்டது.

“காக்கைகளே! இனியும் இந்த வஞ்சக நரிகளிடம் நாம் ஏமாந்து கொண்டிருக்க முடியாது. ஏமாறவும் கூடாது. மரணத்தைப் பற்றிக் கவலையில்லை. எதிர்த்துப் போராடுங்கள்” என்று காக்கைகளின் தலைவியும் கட்டளை இட்டது.

காக்கைகளுக்கும் நரிகளுக்கும் பயங்கரமான சண்டை. காக்கைகள் பறந்து பறந்து பறந்து நரிகளைக் கொத்திக் கொத்தி காயப்படுத்தின. சில நரிகள் செத்துப் போயின. பல நரிகள் காயங்களின் வலி பொறுக்க முடியாமல் துடித்தன.

ஏமாற்றிய நரியிடமிருந்து வடையைப் பிடுங்கி அம்மா
காக்கையிடம் கொடுத்து விட்டு,

“நரிப் பசங்களா! உங்களோட வஞ்சகப் புத்தி இனியும்
செல்லாது. எங்களை ஏமாத்திப் பிழைக்கணும்னு நினை
ச்சா இனி உங்களுக்கெல்லாம் இதுதான் கதி. சரி சரி
வாங்க போகலாம்” என்று காக்கைகளின் தலைவி
கூறியது.

அனைத்துக் காக்கைகளும் வெற்றிக்களிப்போடு
ஒற்றுமையாய்ப் பறந்து போயின.

